

[Carl F. Madsen.]

i Krigsperioden, men selv om Arbejdernes Lønninger gik nok saa meget ned, vilde man ikke være i Stand til at tvinge Huslejen ned og turde heller ikke gøre det af Hensyn til Konsekvenserne. De, der ejer Husene nu, har købt dem til dyre Priser. Det er en Handelsvare som andre Handelsvarer, de er solgt i den gode Tid og skruet op i høje Priser. Saa skal Huslejen hæves, og den er blevet hævet. Men at faa den ned igen lader sig vanskeligt gøre. Hvis Lejen kom ned, vilde det betyde, at Husejerne maatte sælge Husene med Tab, maaske sælge dem med Tab 2—3 Gange, inden man kom ned paa en rimelig Husleje. Men hvad saa med Bankerne? Kan Bankerne holde dertil? Nej, der er mange Ting, som det er nødvendigt at undersøge, før man saa stærkt kaster sig over Arbejderne og Arbejdernes Lønninger.

Saa sagde den højtærede Minister, at der ogsaa var andre Ting, som Regeringen tænkte skulde nedsættes. Ja, det har vi ogsaa peget paa under de Forhandlinger, vi har ført i Arbejdsgiverforeningen. Der er Direktørgagerne. Medens Arbejderne maa nøjes med de Lønninger, jeg har nævnt, som kan gaa op til 2 000—3 000 Kr. om Aaret eller deromkring, hvad har saa Direktørerne? De nøjes ikke med de Lønninger, de nøjes i mange Tilfælde ikke med 20 000, 25 000 Kr. om Aaret. Jeg kender Tilfælde, hvor de har 50 000 og op til 100 000 Kr. om Aaret. Dér var noget at tage af. Jeg skal ikke nævne Navne her, men en stor Direktør sagde, da vi pegede paa, at dér var da noget at tage: Ja, ser De mine Herrer, det at være Direktør, det er ikke enhver givet; det er en efterspurgt Vare, som man kan faa betalt. Han henviste til, at selv om han havde en høj Løn her, kunde han faa en meget højere Løn andetsteds. Men ser man saadan paa det fra den Kant, kan man ikke forlange, at Arbejderne skal gaa med til Løned sættelser, som vilde virke ganske urimeligt paa den arbejdende Befolkning.

Vi har endvidere under de Forhandlinger, vi har haft, peget paa Handelsavancen, om dér ikke var noget at gøre. Man regner ud, hvad Varen koster paa Fabrikken, men hvad koster den, naar den sælges til Publikum? Hvad koster et Par Støvler f. Eks. paa en Skotøjsfabrik, hvad koster de i Arbejdsløn? Kun ganske lidt. Hvad koster de, naar de skal sælges? Hvad koster en Cigar, naar den gaar ud fra Fabrikken? Hvor storen Avance tager den handlende, naar han tager Cigaren af Æsken? Hantager 8 Ø. i Fortjene-

ste for at sælge en Cigar, naar en Cigarmager maaske ikke faar det halve. Og saa holder man de dyre Handelsrejsende o. s. v. Ja, der er vist mange Ting, der kunde være Grund til at se paa. Men hvorfor stadig pukke paa, at det skal være Arbejdernes Lønninger der skal ned? Arbejdernes Lønninger er kommet saa langt ned, at de ikke taaler at komme længere ned. Og selv om de kom længere ned, vilde det saa betyde, at Arbejdsløsheden dermed med eet Slag var afskaffet? Nej, ingenlunde. Fra 1920 til Dato har vi hvert Aar været med til Løned sættelse, et Aar endogsaa 17 pCt. Blev Forholdene bedre af den Grund? Nej! Vi har samme Arbejdsløshed at kæmpe med. Og jeg vil gerne føje til: selv om Lønningerne nu gik ned, tror man saa, at det vilde klare noget paa Begreberne? Nej, efter min bedste Overbevisning ikke Spor, for i samme Grad borttager man Købeevnen fra den store Befolkning. Det er jo Hundredtusinder, Arbejderne har tabt i de forløbne Aar, og nu sidst er Tjenestemændene kommet med med deres mange Millioner. Alle disse mange Millioner, man har mistet, kan man dog ikke købe noget for. Og hvad nytter det, at Skotøjsfabrikkerne kan producere billigere, naar den Befolkning, der skal bruge Skotøj, intet har at købe for? Saa kan Fabrikkerne heller ikke producere, og det vil da ganske naturligt bevirke, at ikke alene bevarer vi den Arbejdsløshed, vi har, men Arbejdsløsheden forøges, og jeg er tilbøjelig til at mene, at netop den Nedskæring, som Staten foretog overfor Tjenestemændene, i høj Grad har medvirket til, at Arbejdsløsheden for Tiden er saa stor, som den er.

Den højtærede Minister udtalte, at Arbejdsgiverforeningen ikke var blevet opfordret til at bryde Overenskomsterne. Det kan godt være, at den højtærede Minister har Ret i, at direkte er en saadan Opfordring ikke fremsat. Men det er jo Gang paa Gang fremført af Regeringen, og af Arbejdsgiverforeningen er det ogsaa fremført under de sidste Forhandlinger, at naar den havde anmodet De samvirkende Fagforbund om en saadan Forhandling, var det, fordi der blev lagt Pres paa fra forskellig Side — man lagde ikke Skjul paa, at det var fra højere Side. Og allerede umiddelbart efter at Regeringen var kommet til Roret, har den jo opfordret til at faa Lønningerne ned; det er altsaa sket paa et Tidspunkt, da Overenskomsterne er løbende, hvoraf en Del løber fra den Gang, til de kan opsiges, nogle et Aars Tid eller noget derover, andre 2 Aar. Men hvad ligger der da bag ved de